

Sygn. akt V S 50/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Wilk (spr.)

Sędziowie: SSA Jadwiga Galas

SSA Lucjan Modrzyk

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2013 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **J. J.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w G.**

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – zawisłej przed Sądem Okręgowym w Gliwicach, pod sygn. akt I C 129/13

postanawia:

oddalić skargę.

Sygn. akt V S 50/13

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 sierpnia 2013 r. J. J. wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach, sygn. akt I C 129/13, domagając się stwierdzenia przewlekłości tego postępowania oraz zasądzenia na jego rzecz kwoty 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozew w tej sprawie złożył w styczniu 2013 r. Sąd Okręgowy wezwał go do usunięcia braków formalnych pisma, a po udzieleniu odpowiedzi przez skarżącego, wydał orzeczenie w dniu 18 lipca 2013 r. Skarżący podniósł, że w jego ocenie w sprawie zaszła nieuzasadniona zwłoka w okresie od 1 marca 2013 r. do 1 sierpnia 2013 r. w postaci opieszałego wezwania go do formalnego uzupełnienia pisma i wydania decyzji. Stanowi to – w ocenie skarżącego – obstrukcję procesową oraz naruszenie jego prawa do rozsądnego w czasie rozpoznania sprawy, a także powodowało poniesienie przez niego strat finansowych i zdrowotnych.

W odpowiedzi na skargę Prezes Sądu Okręgowego w G. wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej. W uzasadnieniu wskazał, że pozew w sprawie został wniesiony nie w styczniu 2013 r. – jak twierdzi skarżący – ale w dniu 10 maja 2013 r. i wpłynął do Sądu Okręgowego w Gliwicach w dniu 14 maja 2013 r. Prezes Sądu Okręgowego w G. przytoczył chronologię czynności podejmowanych w sprawie i stwierdził, że czynności te nie wskazują, iż w sprawie doszło do zwłoki.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Skarżący wywodził swoje roszczenie z przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843 ze zm.), zwanej dalej ustawą. W świetle art. 2 ust. 1 ustawy warunkiem stwierdzenia przewlekłości w sprawie jest, by postępowanie w tej sprawie trwało dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (...). Przy badaniu zasadności skargi należy ocenić, zgodnie z art. 2 ust. 2 cytowanej ustawy, terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W orzecznictwie wskazuje się, że przewlekłość postępowania zachodzi w sytuacji, gdy czas rozpoznawania sprawy przekracza rozsądne granice, wyznaczone kryteriami wskazanymi w art. 2 ust. 2 ustawy (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 sierpnia 2012r., I S 66/12). Podaje się również, iż nie można mówić o przewlekłości, jeżeli orzeczenia wydawane w tym postępowaniu w załatwieniu wniosków i pism procesowych strony, zapadają w okresie nie dłuższym niż miesiąc lub nieznacznie przekraczają ten termin (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 sierpnia 2012 r., I S 67/12). Ustalenie zaistnienia przewlekłości postępowania nie jest zależne jedynie od subiektywnych uczuć skarżącego, a pojęcie przewlekłości zawsze powinno być odnoszone do realiów danej sprawy.

Odnosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, iż nie ma podstaw do oceny, że czynności sądowe w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Gliwicach, sygn. akt I C 129/13 były podejmowane z nieuzasadnionym opóźnieniem, a samo postępowanie było przewlekłe.

Trafnie podkreślił Prezes Sądu Okręgowego w G., iż wbrew twierdzeniom skarżącego, pozew w sprawie o sygn. I C 129/13 został złożony w dniu 14 maja 2013 r., a nie w styczniu 2013 r. W dniu 21 maja 2013 r. wydano rozstrzygnięcie o stwierdzeniu swojej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu w Białymstoku. Orzeczenie to zostało wysłane skarżącemu w dniu 3 czerwca 2013 r. Na skutek zażalenia skarżącego wniesionego do Sądu w dniu 17 czerwca 2013 r., w którym sprecyzował on swoje żądanie i określił wartość przedmiotu sporu na kwotę 80.000,00 zł, dnia 21 czerwca 2013 r. wydano postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie uchylono. Tego samego dnia wydano zarządzenie, którym wezwano skarżącego do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i przyznanie pełnomocnika z urzędu. Pismo skarżącego uzupełniające wniosek wpłynęło do Sądu Okręgowego w Gliwicach w dniu 16 lipca 2013 r. Dnia 18 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy wydał postanowienie, zwalniając powoda od kosztów sądowych i oddalając jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Uznać należy, iż skarżący omyłkowo przyjął, że złożył pozew już w styczniu 2013 r., a został wezwany do usunięcia braków formalnych dopiero maju 2013 r. W rzeczywistości, jak wynika z akt sprawy, pierwsze czynności w sprawie zostały podjęte w tydzień po wpłynięciu pozwu do Sądu Okręgowego w Gliwicach. Ponadto jak wynika z zestawienia wszystkich czynności sądowych w tej sprawie, w okresie od dnia wniesienia pozwu do dnia 1 sierpnia 2013 r., czynności te były podejmowane w rozsądnym terminie, bez nieuzasadnionej zwłoki, zazwyczaj w kilka dni po otrzymaniu pism procesowych skarżącego.

Nie sposób uznać tym samym, by w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, rozumianej jako naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Z tych względów skargę J. J. i żądanie przyznania mu kwoty 20.000,00 zł należało oddalić jako niezasadne na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy.

Zarządzenie:

1. (...)
2. (...)

3. (...)

(...)